

РЕШЕНИЕ

№ 3229

гр. София, 13.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10691** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на И. П. Д. и по жалба на Е. Х. М. против заповед № СОА18-РД40-93/11.09.2018г. на кмета на Столична община, с която е отчуждена 1/2 идеална част от поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.509.7134 /незастроен/, с площ за отчуждаване 768 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, и поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.509.7133 /незастроен/ с площ за отчуждаване 74 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващи реални част от ПИ с идентификатор 68134.509.1738 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н „С.“, [жк], попадащи в улица, във връзка с реализацията на обект: „Дубльор на Ляв владайски колектор“, подлежащи на отчуждаване, съгласно влязъл в сила Подробен устройствен план, одобрен със Заповед № РД-50-09-232/04.07.1990г. и Заповед № РД-09-50-780/30.12.1999 г. на Главния архитект на С., предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост, за задоволяване на общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин.

В заповедта е посочено, че имотът е собственост на: 1/2 ид.ч. от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134 – И. П. Д.; ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133 – И. П. Д. – 1/2 ид.ч. и Е. Х. Г. /М./ - 1/2 ид.ч., като е определена сумата на парично обезщетение в размер на 10 309, 58 лв., разпределена на

собствениците, както следва: за 1/2 ид.ч. от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134, с площ за отчуждаване 768 кв.м. – обезщетение в размер на 8 643,84 лв. на собственика И. П. Д.; за ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133, с площ за отчуждаване 74 кв.м. – обезщетение в размер на 1 665,74 лв., разпределено на: И. П. Д. – 1/2 ид.ч. – 832,87 лв. и Е. Х. Г. /М./ - 1/2 ид.ч. – 832,87 лв.

Заповедта е издадена на основание чл. 25, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОС, във връзка с преписка № ИО-62/2008г. на СО, и в изпълнение на решение № 1343/26.02.2013г. по адм. дело № 2586/2012г. на АССГ, 23 с-в и решение № 4997/18.07.2014г. по адм. дело № 10945/2013г. на АССГ, 22 с-в.

В жалбите се наведени подробни доводи за нищожност на оспорената заповед на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, респ. незаконосъобразност, като издадена в противоречие с материалния закон и несъответстваща на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуален представител юрк. П., в съдебно заседание и с представено писмено становище, счита жалбите за неоснователни и моли да бъдат отхвърлени.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

От приобщените по делото доказателства, включително съдържащите се в кориците на адм. дело № 2586/2012г. по описа на АССГ, 23 с-в и адм. дело № 10945/2013г. по описа на АССГ, 22 с-в, се установява, че с нотариален акт № 127, д. № 514/2006 г. е сключен договор за продажба на недвижим имот, съставляващ имот пл. № 1199, кв. 4а, м. НПЗ „Х. Д.-М.“, между К. К. К., И. С. З. и Р. С. З., от една страна, като продавачи и И. П. Д. и Е. Х. Г., от друг страна, като купувачи. Праводателите по сделката са удостоверили в нотариалното производство правото си на собственост с нотариални актове № 008, дело №1327/2005 г. за покупко-продажба на ПИ №52 и ПИ № 53, както и №009, дело №1137/2005г. за покупко-продажба на ПИ №55. С нотариален акт № 79, дело №78/2012г. е извършено допълнение на нотариален акт № 127, д. № 514/2006 г., като след израза: „имот пл. № 1199” е допълнен израз: ”който е идентичен с имоти пл. №№52, 53 и 54, кв.4а по плана на [населено място], м. ”НПЗ Х.Д.-М.“, въз основа на издадена скица на продавачите К. К. К. и И. С. З. и нотариален акт № 008, дело №1327/05 г. и нотариален акт № 009, дело № 1137/05 г.”

Със заповед № РД-40-37/15.09.2010г. на кмета на Столична община се отчуждава реална част от ПИ № 53 /незастроен/, кв. 4а, м. НПЗ „Х.Д.-М.“, отредена за улица, по която ще се изгражда обект: „Дубльор на Ляв владайски колектор”, с площ на частта за отчуждаване-768 кв.м., при граници на същата по скица: УПИ II-За производствена и складова дейност, кв. 4а; ПИ 54, ПИ 55 и ПИ без пл.№, съгласно влязъл в сила ПУП, одобрен със Заповед № РД-50-09-232/04.07.1990 г., Заповед№ РД-09-50-780/30.12.1999 г. на гл.архитект на С., предвиждащ изграждането на обект публична общинска собственост, за задоволяване на неотложна общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин; Посочено е, че имотът е с неустановен собственик и е определена сумата на парично обезщетение в размер на 21 581 лева.

Заповедта е оспорена пред АССГ от И. Д., като с решение № 1343 от 26.02.2013г. по адм. д. № 2586/2012г. по описа на АССГ, 23 с-в е отменена заповед № РД-40-37/15.09.2010 г., издадена от кмета на Столична община, В ЧАСТТА ЗА: 1/2

/една втора/ от отчуждаваната реална част от ПИ № 53/незастроен/, кв. 4а, м. НПЗ „Х.Д.-М.“, отредена за улица, по която ще се изгражда обект: „Дубльор на Ляв владайски колектор“, с площ на частта за отчуждаване - 768 кв.м.; посочения собственик за 1/2 /една втора/ идеална част от същия имот и размера на определеното за същата част от имота парично обезщетение. Със същото решение преписката е върната, в отменената част на Заповед №РД-40-37/15.09.2010 г. на кмета на Столична община, за ново произнасяне при спазване на дадените в мотивната част на решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

В мотивите на съдебното решение е посочено, че жалбоподателят се легитимира като собственик на 1/2 /една втора/ ид. част от ПИ пл. № 53 /незастроен/, от който с процесната заповед се отчуждава реална част - 768 кв.м., в случая. Предметът на делото се определя от жалбата, с която съдът е сезиран, и е недопустимо съдът да излиза извън този предмет. Затова оспорената заповед следва да се отмени за 1/2 от отчуждаваната реална част от ПИ №53 и в същата част, преписката – да бъде върната за ново произнасяне. При новото произнасяне, имотът следва да се индивидуализира в съответствие с одобрената КК; да се посочи действителният собственик на 1/2 /една втора/ ид. част -жалбоподателят И. П. Д. и да се определи размера на дължимото му обезщетение чрез възлагане извършването на нова оценка и при съобразяване с критериите на ЗОС за нейното определяне.

В изпълнение на решението на АССГ е издадена заповед № СО-РД-40-66/12.08.2013г. на кмета на Столична община, с която е изменена заповед № РД-40-37/15.09.2010г. на кмета на Столична община, в ЧАСТТА ЗА: 1/2 /една втора/ от отчуждаваната реална част с ПИ № 53 – 768 кв.м. /ПИ с идентификатор 68134.509.53/, кв. 4а, местност НПЗ „Х. Д.-М.“, отредена за улица, по която ще се изгражда обект: „Дубльор на Ляв В. колектор“, собственост на И. П. Д., като е определена сума на равностойно парично обезщетение в размер на 14 550.00 лева. С последваща заповед № СО-РД-40-68/03.09.2013г. е поправена допуснатата очевидна фактическа грешка, като имотът следва се идентифицира с № 68134.509.1738.

Заповедта е оспорена от И. Д. пред АССГ. С решение № 4997 от 18.07.2014г. по адм. д. № 10945/2013г. съдът е обявил нищожността на заповед № СО-РД-40-66/12.08.2013г. на кмета на Столична община, като е върнал административната преписка за ново разглеждане и произнасяне от ответника в 1-месечен срок от влизане в сила на съдебното решение.

В мотивите на съдебното решение е посочено, че подлежащият на отчуждаване недвижим имот се идентифицира с № 68134.509.1738 с площ от 842 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване - за съоръжение на друг вид провод. В процесното спорно административно правоотношение от имот № 68134.509.1738 се отчуждава от патримониума на И. П. Д. 1/2 идеална част от реална част от само 768 кв.м., като безспорно е, че останалата част от него с площ от 74 кв.м. не отговаря на условията на чл.19 ал.1 т.1 ЗУТ- няма минимално изискуемите по закон лице и площ. Напълно аналогична е и нормата на чл. 206, ал. 2 от ЗУТ, според която също части от поземлени имоти се отчуждават, само когато от остатъка може да се образува УПИ в съответствие с изискванията на чл. 19 ЗУТ. В следващите две алинеи – ал. 3 и ал. 4 на чл. 206 от ЗУТ са определени изключения от посоченото императивно правило. И на последно място, когато собственикът на имота не е дал съгласие за това, се отчуждава целият недвижим имот- чл. 206, ал. 5 от ЗУТ.

Съдът е приел, че ответната страна при издаването на заповедта, освен че е допуснала нарушение на материалния закон - чл. 21, ал. 3 от ЗОС, не е изследвала и преценила и основанията по чл. 206, ал. 3, 4 и 5 от ЗУТ. Ответната страна не е мотивирала издадения административен акт по см. на чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, като не е изложила никакви фактически обстоятелства, кое налага отчуждаването на част от имота, при положение че оставащата част от него с площ от 74 кв.м. става абсолютно негодна за застрояване и ползване, съобразно устройствените правила и норми на ПУП за местност НПЗ „Х. Д.-М.“, кв. 4а.

Като краен резултат съдът е приел, че заповедта е нищожна на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, тъй като органът не е съобразил дадените задължителни указания на съда съгласно влязло в сила решение по адм. д. № 2586/2012г. на АССГ, а именно да индивидуализира имота съгласно одобрената КК, като и че в случая е неприложим редът по чл. 99-102 от АПК за изменение на влязъл в сила административен акт, тъй като процесният акт е бил обжалван пред съда и отменен в тази му част. Съдът е изложил и допълнителни мотиви за незаконосъобразност на оспорената заповед, в частта относно размера на определеното парично обезщетение, като е приел, че същото следва да възлиза на 182 116.18 лева, съгласно заключението на съдебно-оценителната експертиза и съобразно притежавана от жалбоподателя идеална част.

Конкретните указания на съда са при новото разглеждане на преписката ответникът да изследва и съобрази нормите на чл. 21, ал. 3 от ЗОС, чл. 206, ал. 2, 3, 4 и 5 от ЗУТ и да издаде мотивиран административен акт, в който да бъде вярно идентифициран имот № 68134.509.1738 с площ от 842 кв.м., съгласно влязлата в законна сила Заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на Изпълнителен Директор на АГКК, находящ се в [населено място], район „С.“, кв. О. местност НПЗ „Х. Д. - М.“, като определи равностойно парично обезщетение за 1/2 идеална част от него в размер на 182 116.18 лева.

В изпълнение на горепосочените съдебни решения е издадена оспорената в настоящото производство заповед № СОА18-РД40-93/11.09.2018г. на кмета на Столична община, с която е отчуждена 1/2 идеална част от поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.509.7134 /незастроен/, с площ за отчуждаване 768 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, и поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.509.7133 /незастроен/ с площ за отчуждаване 74 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващи реални част от ПИ с идентификатор 68134.509.1738 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на ИД на АГКК.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбите са допустими, тъй като са подадени от надлежни страни и в срока по чл. 27, ал. 1 от ЗОС.

Разгледана по същество, жалбата на И. Д. е частично основателна, а на Е. М. – неоснователна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 25, ал. 2 от ЗОС. Актът е в предписаната от закона форма, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са оплакванията за допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като преди издаване на процесната заповед не било публикувано ново обявление по реда на чл. 25, ал. 1 от

ЗОС. Смисълът на разпоредбата е с публикуването на обявление собствениците да бъдат информирани за предстоящото отчуждаване. Настоящото отчуждително производство е започнало през 2010г., като в хода на същото са постановени три заповеди с правно основание чл. 25, ал. 2 от ЗОС, последната предмет на настоящото производство. Дължимото по закон обявление е публикувано при издаване на заповедта от 2010г., което се установява от доказателствата, приети по адм. дело № 2586/2012г. на АССГ, 23 с-в. Няма законово изискване, при висящо отчуждително производство, да се публикува ново обявление.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя Д., че процесната заповед е издадена в нарушение на влязлото в сила Решение № 4997 от 18.07.2014 г. по адм. дело № 10 945/2013 г. на АССГ, като не е индивидуализирано правилно каква част от имот с идентификатор 68134.509.1738 попада в обхвата на мероприятиято „Дубльор на Ляв В. колектор“. Тези твърдения представляват превратно тълкуване на указанията на съда и са фактически неверни.

От приетите по делото и неоспорени от страните доказателства, а именно Комбинирана скица за пълна или частична идентичност от 27.06.2018 г., издадена от [фирма] (л. 108 от делото) и Комбинирана скица за пълна или частична идентичност от 02.10.2014 г., издадена от [фирма] (л. 78 от делото) е видно, че площта по кадастрална карта на ПИ с идентификатор 68134.509.1738 е 842 кв. м. От съвместените данни на действащия регулационен план и одобрената кадастрална карта, отразени в посочените скици, се установява също, че ПИ с идентификатор 68134.509.1738 по КК, попада в терени с различно устройствено предназначение, а именно: 1. в улица; и 2. в УПИ II - За производствена и складова дейност, кв. 4а, м. НПЗ „Х. Д.-М.“. Уличната регулационна линия разделя поземления имот на две части, едната с площ от 768 кв. м., която попада в улица, и друга с площ от 74 кв. м, която попада в УПИ II - ПСД, кв. 4а. Съгласно влязлата с сила Заповед № РД-40-37/15.09.2010г. на кмета на Столична община, общината е придобила S /една втора/ идеална част от реална част от ПИ №53 /незастроен/, кв.4а, м. НПЗ „Х. Д.-М.“, с площ на частта - 768 кв. м. За придобиването на тази част е съставен акт за публична общинска собственост и това обстоятелство е надлежно отразено в одобрените кадастрални регистри (л. 73 от делото). Същото се потвърждава и от заключението на приетата по делото СТЕ. В отговорите на Въпроси 1 и 2, вещото лице установява, че сега действащата КК отразява южната част от стар ПИ № 53, с площ 842 кв. м. с идентификатор 68134.509.1738, че същият ПИ е идентичен с имоти с проектни идентификатори 68134.509.7134 с площ 768 кв. м. и 68134.509.7133 с площ 74 кв. м, съгласно приетия проект за изменение на КК, както и че отчуждената част от имота с площ 768 кв. м, предмет на Заповед № РД-40-37/15.09.2010 г., е идентична с ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134, който попада в улица.

Видно от мотивите на Решение № 4997 от 18.07.2014 г. по адм. дело № 10 945/2013 г. на АССГ, съдът е приел, че частта с площ от 74 кв. м. от ПИ с идентификатор 68134.509.1738, която не попада в улица, безспорно не отговаря на условията на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ за образуване на самостоятелно УПИ, тъй като няма минимално изискуемите по закон лице и площ, както и че по силата на чл. 21, ал. 3 от ЗОС, чл. 206, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗУТ, общината е задължена да отчужди целия имот с площ 842 кв. м. Именно неотчуждаването на частта с площ от 74 кв. м. от ПИ с идентификатор 68134.509.1738 е сред основанията за връщане на преписката на органа за ново произнасяне.

След като преписката е върната на органа с указание да отчужди и частта /74 кв.м./, която не попада в улица, се е наложило двете реални части да бъдат обособени и разграничени, тъй като съгласно действащия регулационен план имат различно предназначение. Едната част, попадаща в улица, която след отчуждаването по силата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за общинската собственост, във връзка с § 7, т. 4 от ЗМСМА и чл. 205, т. 1 от ЗУТ ще придобие статут на публична общинска собственост и другата, която попада в УПИ, и която не отговаря на условията на чл. 3, ал. 2 от ЗОС и следва да бъде актувана, като частна общинска собственост. Необходимостта отчуждаваният имот да бъде разделен на два отделни, съобразно устройственото им предназначение, бе потвърдена и от отговорите на вещото лице при изслушването му в съдебно заседание, проведено на 12.02.2019 г.

В тази връзка, видно от Удостоверение № 25-46846/13.04.2018 г. и Скици-проект с № 15-226155/13.04.2018 г. и № 15-236389/18.04.2018 г. на СГКК - [населено място] (л. 65-71 от делото), на основание чл. 52, ал. 1, т. 7 от ЗКИР е одобрен проект за изменение на КККР, с който ПИ с идентификатор 68134.509.1738 с площ 842 кв. м. е разделен на ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134 с площ 768 кв. м и ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133 с площ 74 кв. м. Видно от заключението на СТЕ, ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134 с площ 768 кв.м., попада в улица - публична общинска собственост, а ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133 с площ 74 кв. м. попада в УПИ II - За производствена и складова дейност, кв. 4а, м. НПЗ „Х. Д.-М.“.

На следващо място, за да довърши отчуждаването и едновременно с това да изпълни влезлите в сила съдебни решения съобразно дадените указания, за кмета на СО е възникнало задължение да отчужди освен притежаваната от И. Д. 1/2 /една втора/ идеална част от целия имот, също и неотчуждената част, собственост на Е. М., попадаща в ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133. Това е така, тъй като съгласно чл. 21, ал. 3 от ЗОС, части от имоти могат да се отчуждават само когато остатъкът от имота отговаря на изискванията, определени в закон, съобразно неговия вид, местонахождение и предназначение. Общината отчуждава цели имоти или реални части от тях, засегнати от изграждането на обекти публична общинска собственост. Законът не допуска отчуждаването на отделни идеални части от засегнатите имоти. В същия смисъл са и изричните указания, дадени в решение № 4997/18.07.2014г. по адм. д. № 10945/2013г. на АССГ, където подробно е коментирано, че останалата част от имота с площ от 74 кв.м. не отговаря на условията на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и чл. 206, ал. 2 от ЗУТ, тази част става абсолютно негодна за застрояване и ползване, съобразно устройствените правила и норми на ПУП за м. НПЗ „Х. Д. – М.“. Поради тази причина, за да бъде отчуждаването законосъобразно и в съответствие с постановените съдебни решения, административният орган е отчуждил не само частите от имота на И. Д., но и неотчуждените такива, собственост на Е. М..

В обобщение, с процесната заповед кметът на Столична община е наредил отчуждаването на всички неотчуждени части от имот с идентификатор 68134.509.1738, т.е. и посочените 74 кв.м., макар попадащи в УПИ, но за които има изрични и задължителни указания на съда в този смисъл.

В тази връзка са неоснователни оплакванията на Е. М., че по отношение на нея отчуждаването е приключило с влязло в сила съдебно решение и последващи отчуждителни действия са недопустими. Видно от цитираното Решение № 1343 от

26.02.2013 г. по адм. дело № 2586/2012 г. на АССГ, делото е образувано по жалба на И. Д. и не касае частите от имота, собственост на Е. М.. Нещо повече, с последващо определение № 3973/18.05.2013г., постановено по същото дело, съдът е отказал да допълни решението си с диспозитив по отношение на Е. М., като е приел, че същата не е упражнила самостоятелно право на жалба.

От изложеното се налага извод, че оспорената в настоящото производство заповед е постановена в съответствие със задължителните указания на съда при новото произнасяне административният орган да съобрази нормите на чл. 21, ал. 3 от ЗОС, чл. 206, ал. 2, 3, 4 и 5 от ЗУТ и да идентифицира вярно имот № 68134.509.1738 с площ от 842 кв.м., съгласно влязлата в законна сила Заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на ИД на АГКК.

В мотивите на Решение № 4997 от 18.07.2014 г. по адм. дело № 10945/2013 г. на АССГ, съдът е приел, че издадената заповед е незаконосъобразна, под формата на унищожаемост и по отношение на определения размер на паричното обезщетение. За да достигне до този извод съдът е приел експертно заключение на СОЕ, според което за 1/2 /една втора/ идеална част от имота с площ 842 кв. м. на И. Д. е следвало да се определи обезщетение в размер на 182 116.18 лв. Конкретните указания са при новото произнасяне органът да определи равностойно парично обезщетение за 1/2 идеална част от имота в размер на 182 116.18 лева. Така дадените задължителни указания не са изпълнени от кмета на Столична община, който отново е възложил оценка за отчуждаваната част от имота съобразно критериите по ЗОС. В тази част заповедта не е съобразена с указанията на съда, поради което и на основание чл. 177, ал. 2 от АПК следва да бъде обявена за нищожна. Предвид горното, жалбата на И. Д. се явява частично основателна по отношение на определения спрямо него размер на равностойно парично обезщетение. Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. В случая, съдът следва да се произнесе по същество като определи равностойно парично обезщетение на И. П. Д. в размер на общо 182 116.18 лв., от които за 1/2 /една втора/ ид. част от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134, с площ за отчуждаване 768 кв. м. - в размер на 166 110.72 лв; и за 1/2 /една втора/ ид. част от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133 с площ за отчуждаване 74 кв. м - в размер на 16 005.46 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 във вр. с чл. 177, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА заповед № СОА18-РД40-93/11.09.2018г. на кмета на Столична община, **В ЧАСТТА** на определената сума на парично обезщетение, **В ЧАСТТА** за И. П. Д., както следва: за 1/2 ид.ч. от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7134, с площ за отчуждаване 768 кв.м. – обезщетение в размер на 8 643,84 лв. на собственика И. П. Д., както и за ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133, с площ за отчуждаване 74 кв.м. – обезщетение в размер на 1 665,74 лв., разпределено на: И. П. Д. – 1/2 ид.ч. – 832,87 лв., **КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОПРЕДЕЛЯ сума на равностойно парично обезщетение по отношение на И. П. Д. в размер на общо 182 116.18 лв., от които за 1/2 /една втора/ ид. част от ПИ с проектен

идентификатор 68134.509.7134, с площ за отчуждаване 768 кв. м. - в размер на 166 110.72 лв; и за 1/2 /една втора/ ид. част от ПИ с проектен идентификатор 68134.509.7133 с площ за отчуждаване 74 кв. м - в размер на 16 005.46 лв.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: